

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5568/22
13.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа, и судија Весне Секулић и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Весковић, адвокат из Београда, Љутице Богдана 1а, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Ђорђевић, адвокат из Београда, Светозара Марковића 81а, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и тужене, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 59349/21 од 17.5.2022. године исправљене решењем истог суда П 59349/21 од 22.7.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.3.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 59349/21 од 17.5.2022. године, исправљена решењем истог суда П 59349/21 од 22.7.2022. године, у другом ставу изреке пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 59349/21 од 17.05.2022. године исправљене решењем истог суда П 59349/21 од 22.7.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ББ да тужиоцу АА надокнади трошкове првостепеног поступка у износу од 329.644,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првим ставом изреке побијане пресуде није дозвољено објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 2.2.2022. године. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на име разлике у закупнини исплати законску затезну камату на појединачне износе од доспелости до

17.12.2019. године, ближе наведене у изреци пресуде. Трећим ставом изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 235.272,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Благовремено изјављеним жалбама тужилац и тужена побијали су првостепену пресуду из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20) и то тужилац решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке, а тужена, како из садржине жалбе произлази у другом и трећем ставу изреке.

Тужилац је благовремено доставио одговор на изјављену жалбу тужене.

Тужилац и тужена су трошкове другостепеног поступка опредељено тражили.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу сагласно овлашћењима прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да је жалба жалба тужиоца основана, а да жалба тужене није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању следи да је сада пок. тужила ВВ - правна претходница тужиоца, као носилац станарског права по основу уговора о коришћењу стана закљученим са ГГ - правним претходником тужене, користила стан површине 33 м2, који се налази у ..., у Улици ..., у приземљу. Након што је ГГ дана 22.10.2013. године преминуо, сада покојна тужила ВВ позвала је тужену да приступи закључењу анексу уговора о коришћењу предметног стана, будући да је правноснажним решењем Првог основног суда у Београду О 18149/13 од 7.2.2014. године за наследника на том стану оглашена тужена ББ - ћерка оставиоца. Међутим, тужена је дана 13.3.2014. године неовлашћено ушла у наведени стан тужиле у Улици ..., изнела намештај и личне ствари сада пок. тужиле и преко ангажованих радника, без одобрења надлежног органа - започела рушење истог. Рушење је обустављено одлуком грађевинске инспекције у фази када је кров већ био делимично уклоњен. На описани начин тужена је онемогућила сада пок. тужилу да се врати у стан и настави коришћење стеченог станарског права на истом. Правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 433/17 од 19.10.2017. године тужена (окривљена) ББ оглашена је кривом због извршења кривичног дела нарушавање неповредивости стана из члана 139 став 1 Кривичног законика на штету оштећене ВВ, те је осуђена на новчану казну у износу од 250.000,00 динара. Како је сада пок. ВВ била спречена да се у предметни стан врати, будући да је исти порушен по налогу тужене, била је принуђена да закупи други стан, па је тако уговором закљученим са ДД - закуподавцем сада пок. ВВ - купац, закупила једнособан стан бр. 26 на четвртм спрату зграде у ... у ..., површине 37 м2, за закупнину од 200,00 евра месечно, уз обавезу да плаћа и трошкове Инфостана и

утрошене електричне енергије. Закуп наведеног стана трајао је у периоду од 1.8.2014. године до 31.7.2018. године, односно до 11.6.2018. године када је сада пок. тужиља смештена у дом за старе.

Правноснажним решењем Јавног бележника ... О 5010/19 од 21.2.2020. године за наследника на заоставштини пок. ВВ, преминуле дана 21.7.2019. године (током овог спора) оглашен је син оставиље - АА.

Правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П 24945/20 од 6.10.2020. године, претходно донетом у овом спору, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете на име разлике у закупнини (разлика између закупнине за стан у ... и закупнине за стан у ...) исплати укупан износ од 403.619,35 динара са законском затезном каматом од 18.12.2019. године, па до исплате.

Из налаза и мишљења судског вештака економске струке Душана Орлића од 18.12.2019. године произлази да укупна вредност трошкова закупа стана у Улици ... у периоду од августа 2014. године до 10.6.2018. године (дан смештаја сад пок тужиље у дом за старе) износи 9.266,67 евра, односно 985.945,87 динара (динарска противвредност је умањена за износ давања за стан у Улици ... – прерачун је дат по продајном курсу НБС), те да је у поступку принудне наплате (који је вођен против тужене ради намирења трошкова закупнине за стан у ...) на рачун сада пок. ВВ пренето 581.326,52 динара; да разлика између утврђених трошкова закупа стана у ... (985.945,87 динара) и износа који су наплаћени у поступку принудне наплате (581.326,52 динара) износи 403.619,35 динара (претходном донетом пресудом у том спору о овом делу захтева је правноснажно одлучено).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби чланова 154, 155 и 186 Закона о облигационим односима, а одлучујући у делу тужбеног захтева који се односи на исплату законске затезне камате на појединачне месечне износе, који су већ досуђени у збирном износу и то само за период од доспелости до 17.12.2019. године, оценио да тужиоцу припада законска затезна камата на износ штете и то од дана настанка штете, што представља дан када је правни претходник тужиоца платила закупнину за стан у ... Имајући у виду да је о захтеву тужиоца за исплату камате на појединачно означене износе за период од 18.12.2019. године до исплате правноснажно одлучено, првостепени суд је законску затезну камату досудио почев од дана утужења (у границама постављеног захтева) за период до 12.12.2015. године, а након тога од дана плаћања закупнине, па до 17.12.2019. године.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновано се жалбом тужене указује да је камату досуђену побијаном пресудом већ исплатила кроз извршне поступке. Тужена током поступка, а ни уз жалбу није доставила доказе из којих се несумњиво може утврдити да је тужилац наплатио и камату која му је досуђена побијаном пресудом. Из доказа достављених током поступка може се утврдити да су се између странака водили различити поступци, али у којима су

се наплаћивали дугови из других парница. Осим тога, нелогично је да је тужена већ исплатила досуђену камату и то у извршном поступку, имајући у виду да је тек побијаном пресудом одређен начин на који ће се та камата обрачунавати и за који временски период. Тужена може у извршном поступку да побија решење о извршењу уколико сматра да је потраживање тужиоца престало на тај начин што је већ намирено у смислу члана 74 став 1 тачка 6 Закона о извршењу и обезбеђењу или да покрене поступак противизвршења уколико сматра да је платила више него што је то било досуђено правноснажном и извршном пресудом у смислу члана 113 Закона о извршењу и обезбеђењу.

Апелациони суд у Београду је приликом одлучивања ценио и остале жалбене наводе, али како нису од утицаја на другачију одлуку, није их посебно образлагао.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку, донета је одлука садржана у првом ставу изреке ове пресуде.

Међутим, основано се жалбом тужиоца указује да је првостепени суд приликом одлучивања о трошковима поступка погрешно применио материјално право, што је било од утицаја на правилност и законитост донете одлуке о трошковима поступка.

Тужиоцу, према успеху у спору, применом чланова 153, 154, 163 и 165 став 2 Закона о парничном поступку припада накнада трошкова првостепеног поступка за предузете парничне радње од стране пуномоћника из реда адвоката и то за састав тужбе и 7 образложених поднесака у износу од по 9.000,00 динара (поднесци од 27.12.2016., 21.9.2017., 28.12.2017., 16.1.2018., 25.2.2019., 1.3.2019. и 30.7.2020. године), за заступање на 13 одржаних рочишта у износу од по 10.500,00 динара и приступ на 8 неодржаних рочишта у износу од по 6.000,00 динара, (за све наведене парничне радње у границама опредељеним трошковником од 6.10.2020. године и 17.5.2022. године), на име трошкова вештачења 35.000,00 динара, на име трошкова доласка сведока у износу од 2.400,00 динара, као и трошкове судске таксе на тужбу и првостепену пресуду у износу од по 17.872,00 динара, што укупно износи 329.644,00 динара, одмерено према Адвокатској тарифи и Таксној тарифи важећим на дан пресуђења, а све сразмено висини усвојеног тужбеног захтева имајући у виду износ досуђен делимично пресудом Првог основног суда у Београду П 26305/15 од 27.2.2018. године, која је преиначена у делу пресудом Апелационог суда у Београду 8.11.2018. године и износ досуђен пресудом Првог основног суда у Београду П 26945/20 од 6.10.2020. године која је потврђена у делу пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3164/21 од 21.10.2021. године, све са законском затезном каматом у складу са члановима 277 и 324 Закона о облигационим односима од извршности до исплате. Другостепени суд тужиоцу није признао трошкове ранијег другостепеног поступка у износу од 35.600,00 динара имајући у виду да су наведени трошкови већ досуђени пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5238/18 од 8.11.2018. године на основу које се може захтевати принудна наплата наведеног износа. Поновним досуђивањем наведеног износа тужилац би имао два извршна наслова против тужене за исти трошак парничног поступка, због чега истом наведени износ није досуђен. Тужиоцу нису признати ни трошкови на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав жалбе од 24.12.2020. године и трошкови таксе на другостепену пресуду Гж 3164/2021 од 21.10.2021. године, јер је у том

поступку жалба тужиоца као неоснована одбијена.

Тужиоцу нису признати тражени трошкови на име ангажовања адвоката за састав још 5 образложена и 14 необразложених поднеска, јер према њиховој садржини исти у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку нису били потребни ради вођења парнице, као ни за приступ на још 4 одржана рочишта имајући у виду да се у списима предмета не налазе записници који указују да је било више одржаних рочишта од оних који су тужиоцу досуђени.

На основу изнетог, применом члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како је тужилац успео са жалбом у незнатном делу, а тужена није успела у жалбеном поступку то су у складу са члановима 165 став 1 и 2 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку одбијени као неосновани њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић